

Chương 397: Điều Tra Cùng Olivia Ở Thủ Đô Rajeurn Vương Quốc Levaina (2) - "Bản Chất"

Con Người
(Số từ: 4269)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:35 PM 05/05/2023

Kết luận của Olivia không phải là kết luận mà chỉ cô ấy có thể rút ra. Dù mọi người đang chìm trong sợ hãi, vẫn có những người có thể bình tĩnh suy đoán tình hình chỉ bằng cách nhìn vào danh sách nạn nhân.

Tuy nhiên, điểm chính là những kẻ tấn công đã tấn công văn phòng chi nhánh của thương hội, quét sạch những nhân vật có ảnh hưởng của đế chế, rồi biến mất. Những con quỷ có thể không cần một lý do quan trọng để giết những người nắm quyền lực của đế chế.

Bằng cách cho thấy rằng ngay cả những người có sức mạnh to lớn cũng có thể trở thành mục tiêu, họ có thể khiến mọi người sợ hãi.

Vì vậy, bây giờ, suy đoán của Olivia là điều mà ngay cả những điều tra viên đặc biệt, những người không biết sự thật về vụ tấn công Rajeurn, cũng có thể tìm ra.

"Thực ra, không chỉ những người có thể lực chết ở nơi đó mà ngay cả những người lính hộ tống cũng đều có tay nghề cao. Họ không phải là một số lượng lớn những người hộ tống, mà là một nhóm nhỏ tinh nhuệ. Lực lượng cốt lõi của quỹ chỉ đánh vào đây và biến mất. "

"Dường như là vậy."

"Nhưng lần này, không có dấu vết của Ma pháp hủy diệt quy mô lớn được sử dụng. Tất nhiên, có vẻ như các cựu chiến binh cận chiến đã được triển khai... Đây có thể là bằng chứng cho thấy lực lượng của lũ quỷ không hề nhỏ, hoặc chúng có thể có tăng sức mạnh của chúng... Xem xét rằng lũ Orc và Goblin đã xuất hiện, những thứ vẫn chưa xuất hiện cho đến nay, thì khả năng thứ hai là nhiều hơn."

—Orc, Orge, Goblin, Troll.

Olivia dường như nghĩ về khả năng lũ quỷ đã tăng sức mạnh của chúng, chỉ bằng cách tiết lộ lực lượng mà chúng chưa gửi đến cho đến nay.

Cô không thể nghi ngờ rằng đây có thể không phải là công việc của quỷ mà là của người khác, điều này có thể là tự nhiên.

Ngay cả Olivia, người từng thất vọng về con người, cũng có giới hạn trong suy nghĩ của mình. Nếu bản thân tôi không phải là Ma vương, có lẽ tôi

đã tặc lưởi vài lần trước tin tức về một sự kiện như vậy và tiếp tục, nói rằng có rất nhiều điều đáng ngờ trên thế giới.

Tôi nhạy cảm và nghiêm túc về vấn đề này vì đó là vấn đề của tôi. Nếu là chuyện xa vời, tôi đã nghe thấy và bỏ qua. Ngay cả khi đó là một câu chuyện về Ma Vương.

"Nếu lũ quỷ nhằm mục đích gây hỗn loạn trong đế chế bằng cách tấn công, ta có thể nói rằng chúng đã thành công. Không chỉ ở đây, mà bằng cách gửi lũ quỷ đến Rajeurn, chúng đã cho thấy rằng sức mạnh thực sự của chúng lớn hơn nhiều so với dự kiến."

Một số lượng đáng kể những người có ảnh hưởng đã bị giết, và mặc dù họ không gây ra thiệt hại đáng kể nào, nhưng một bày quỷ đã tấn công Rajeurn.

Điều đó một mình đã là một hình thức phản đối.

Chúng tôi có đủ lực lượng tinh nhuệ và quân đội bình thường. Và chúng tôi có thể ngay lập tức dịch chuyển chúng đến bất cứ đâu trong đế chế để thực hiện các vụ thẩm sát.

Mặc dù tôi không thực sự làm điều đó, nhưng mọi người cũng như các nhà điều tra có thể sẽ nhìn nhận nó theo cách đó.

"Điều em tò mò là thế này. Làm thế quái nào lũ quỷ biết được rằng vào thời điểm đó, vào ngày hôm đó, rất nhiều nhân vật quan trọng sẽ tập trung tại cuộc họp văn phòng chi nhánh của thương hội?"

Thông tin. Đương nhiên, phần lớn mọi người sẽ không biết rằng một cuộc họp như vậy đang diễn ra. Tuy nhiên, lũ quỷ đã biết điều đó và thực hiện cuộc tấn công.

Đó là bởi vì Chủ nhân của Thương hội là một kẻ phản bội, và Hoàng gia của Đế chế đã thực hiện cuộc tấn công. Đó chỉ là một giả định rằng Shanapell có thể phụ trách chiến dịch.

Những con quỷ lấy thông tin của họ ở đâu trên trái đất?

"Thậm chí lần trước với cuộc tấn công của Thánh Hiệp sĩ, và có lẽ đó là điều tự nhiên, nhưng có vẻ như lũ quỷ biết rất nhiều về thông tin bí mật."

Đó là nhờ sự tinh nghịch của Radia Schmit, nhưng cuối cùng, đó vẫn là thông tin quan trọng. Đối với những người không biết, hoàn toàn có thể nghĩ rằng ma quỷ biết tất cả mọi thứ.

"Vì vậy, bây giờ, em nghĩ tốt nhất là tìm hiểu lý do tại sao mọi người lại tập trung tại chi nhánh Thương hội đó. Em nghi ngờ có thể có nội gián."

Tại sao mọi người phải tập trung tại chi nhánh Thương hội của đất nước nhỏ bé phía nam này cho một số cuộc họp?

Olivia đang tập trung vào đó.

Và cô ấy đang tiến gần hơn đến Owen de Gethmora, kẻ tiết lộ thông tin, mặc dù cô ấy vẫn chưa nắm bắt được ông ta.

Olivia càng nói điều này, suy nghĩ của tôi càng trở nên phức tạp.

Tại sao Saviolin Tana gửi tôi đến đây?

Trụ sở điều tra đặc biệt được thành lập ở đây ban đầu không được thành lập để điều tra mà để che giấu sự thật. Không phải tất cả các điều tra viên đều có thể biết sự thật, nhưng ít nhất, trong trường hợp của một người như Scott Kelton, ông ta sẽ biết.

Hướng dẫn điều tra mà Hoàng gia đưa ra cho ông ta đương nhiên là để che đậy sự thật.

Đế quốc đã can thiệp để Hoàng tộc Levaina không thể điều tra trực tiếp.

Âm mưu liên quan đến việc thao túng cuộc tấn công của quỷ của hoàng gia vẫn chưa kết thúc; nó vẫn đang tiếp tục cho đến khi trụ sở điều tra này kết thúc vụ án.

Vì vậy, bất kể cuộc điều tra tiến hành như thế nào, cuối cùng, người ta sẽ kết luận rằng đây là công

việc của ma quỷ. Nếu Hoàng tộc Levaina cố gắng can thiệp vào cuộc điều tra, Đế quốc sẽ ngăn chặn nó với bất kỳ lý do gì, và Levaina sẽ không có lý do gì để từ chối sự tham gia trực tiếp của Đế quốc.

Trụ sở điều tra này là một tổ chức được thành lập để giải quyết vụ án nhưng đưa ra kết luận theo ý thích của họ. Mặc dù có những tình tiết đáng ngờ ở khắp mọi nơi trong âm mưu này, nhưng không thể điều tra thêm một khi cơ quan điều tra đã kết luận. Như vậy, bước cuối cùng của âm mưu này là kết thúc cuộc điều tra đặc biệt.

Tuy nhiên, Olivia và tôi thì khác. Mặc dù chúng tôi có quyền từ chối tiếp cận từ Hoàng tộc Levaina, nhưng trụ sở điều tra không thể can thiệp vào cả tôi và Olivia.

Những sinh viên bình thường có thể thắc mắc chúng tôi đang đi đâu, nhưng cả Olivia và tôi đều không thể giải quyết dễ dàng.

Sớm thôi.

Chúng tôi có thể tìm hiểu sự thật thực sự mà không bị ảnh hưởng bởi các hướng dẫn hoặc ý định của trụ sở điều tra đặc biệt. Họ không thể ra lệnh cho chúng tôi.

“Em đã kiểm tra mọi thứ cần kiểm tra tại hiện trường. Vì vậy, hãy đến Thương hội vào ngày mai.”

"Vâng."

Tại sao, mặc dù?

Họ nghĩ tôi và Olivia có tìm ra sự thật cũng không sao sao?

Ngày mai, Olivia và tôi dự định cùng nhau đến thăm trụ sở của Thương hội Rajeurn.

Vì trời đã khuya nên tôi và Olivia quyết định đi ngủ sớm và mỗi người vào phòng ngủ của mình.

Tuy nhiên, có khả năng cao là chúng tôi sẽ chỉ gây nghi ngờ mà không đạt được gì ở đó. Trong trường hợp đó, không thể biết bước đi tiếp theo của Olivia là gì.

Ngay từ đầu tôi đã biết sự thật nên có thể bới ra bất cứ lúc nào. Không cần phải đào ở nơi khác; Tôi có thể đi thẳng đến Thủ đô Hoàng gia thay vì Rajeurn và gặp Owen de Gethmora.

Một cuộc họp rất quan trọng đã diễn ra ở phía nam nơi tập hợp những người có ảnh hưởng. Nó là cái gì vậy? Tại sao ông, Hội trưởng, không có mặt tại một sự kiện quan trọng như vậy?

Bắt đầu với những từ như vậy, tôi có thể ám chỉ Owen. Tôi không biết liệu ông ta có nói sự thật hay

không, nhưng ít nhất tôi có thể bắt ông ta là một kẻ khả nghi.

Vấn đề chỉ là vậy.

Đó là một tình huống mà cơ quan điều tra hoàng gia phải khám phá ra một âm mưu rất lớn của Hoàng tộc. Một điều như vậy sẽ không xảy ra.

Ngay cả khi Olivia tìm ra sự thật, cô ấy sẽ không được thừa nhận. Thay vào đó, lòng căm thù của cô dành cho con người sẽ chỉ tăng lên.

Vì vậy, tôi không thích nó, cho dù Olivia tìm ra sự thật ở đây hay tin vào sự thật bị thao túng.

Đó là lý do tại sao tôi tò mò về suy nghĩ của Saviolin Tana. Tại sao cô ấy gửi tôi đến đây để giúp Olivia? Tất nhiên, rõ ràng là cô ấy cử tôi đến vì nơi này không nguy hiểm.

Tôi có thể thêm ít nhất một thành tích nữa vào hồ sơ của mình. Tôi đã giúp điều tra địa điểm tấn công của Ma Vương. Đó là nó. Tất nhiên, ngay cả việc chỉ tham gia vào trụ sở điều tra đặc biệt về cuộc tấn công của Ma vương cũng là một kỷ lục rất lớn, vì vậy không có gì xấu về điều đó.

Tôi có nên gọi nó là xây dựng sự nghiệp theo kiểu nhảy dù không? Có rất ít rủi ro và thành tích rất lớn, và khi tôi đi khắp những nơi như vậy, danh tiếng của tôi sẽ tự nhiên tăng lên. Để quốc chắc

chấn không muốn tôi gặp nguy hiểm, vì vậy rõ ràng là họ muốn tôi đến những nơi như vậy.

Có thể hơi khó để tránh trở thành anh hùng được tạo ra theo cách này.

Tôi nằm thẩn thờ trong phòng ngủ của phòng VIP, và suy nghĩ của tôi trở nên phức tạp.

Tôi nghĩ thật may mắn khi Olivia không bị tổn thương sâu sắc bởi câu chuyện đính hôn.

Tôi ra phòng khách uống chút nước.

-Hức...hức...

Một âm thanh rất nhỏ, thẩn thớt được nghe thấy từ phòng ngủ của Olivia bên ngoài cánh cửa đóng kín.

Phải.

Không có cách nào cô ấy có thể ổn.

Ngay từ đầu, bởi vì Olivia là người hay khóc một mình.

Vì người luôn đeo chiếc mặt nạ tươi cười giờ chỉ mang chiếc mặt nạ giận dữ.

Vì bản tính không muốn cho ai thấy bản thân chật vật của mình sẽ không bao giờ thay đổi.

Trong hoàn cảnh này, tôi thấy thật khó chịu và chỉ cố tin vào những gì mình thấy.

Olivia luôn cười, biết rằng cô ấy chỉ là loại người như vậy.

Tôi cố tin rằng Olivia đang cười thật.

-Hức...hức...

Tôi nên làm gì và tôi nên làm như thế nào?

TÔI.

Tôi không thể biết bất cứ điều gì.

-Nghe lén ai đó khóc là hèn.

Tất nhiên, Olivia, người có các giác quan nhạy cảm hơn tôi, dường như nghe thấy tiếng tôi mở cửa phòng ngủ và nói như vậy từ bên ngoài cánh cửa.

-Anh không cần phải ôm em, nhưng ít nhất anh có thể vỗ nhẹ vào lưng em mà. Anh đúng là đồ ngốc. Khi tôi đứng đó ngập ngừng, tôi có thể nghe thấy tiếng khóc nức nở của Olivia từ bên ngoài phòng ngủ.

Cân nhắc xem có nên rời đi không, tôi mở cửa phòng ngủ của Olivia.

Ngạc nhiên thay, nó không bị khóa, như thể nó phải được mở ra.

Khi bước vào phòng ngủ, tôi thấy Olivia đang nằm trên giường, đang dùng tay lau đôi mắt đang mở to của mình.

"Em phải làm sao bây giờ khi anh thực sự bước vào đây? Mắt em sưng lên rồi."

Olivia nói vậy trong khi che mắt.

"Chà, anh phải làm gì đây?"

Khi tôi đang bị mắc kẹt giữa các lựa chọn, Olivia hạ cánh tay đang che mắt xuống.

Cô ấy nói rằng mắt mình bị sưng, nhưng thành thật mà nói, tôi thực sự không thể nói được.

Trong bóng tối, tất cả những gì tôi có thể nhìn thấy là vùng hơi sưng xung quanh mắt Olivia dưới ánh trăng xuyên qua cửa sổ.

"Anh sẽ không cưới em, phải không?"

"..."

"Anh ngay cả cho em hi vọng hảo huyền cũng không có, thật sự là làm em thất vọng."

Olivia nói vậy và hơi ngồi dậy, dựa lưng vào bức tường phía sau giường.

Olivia không nhìn tôi.

Đôi môi bĩu ra, Olivia nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi ánh trăng đang tỏa sáng.



“Em có nên kết hôn với Ma vương không?”

“Hảaa?”

"Nếu cả đời này anh không lấy em, em sẽ đi lấy Ma Vương và đâm vào cổ anh. Đồ khốn tồi tệ."

(*Thuc: (͡° ͜ʖ ͡°) rŋ*)

Olivia...

Thật ra... Đó cũng là anh...

Mặc dù Olivia đang nói đùa, nhưng điều đó không hoàn toàn là giả dối. Tôi không biết liệu cô ấy có nghiêm túc xem xét việc đứng về phía Ma vương hay không. Có lẽ Olivia đã đến Vương quốc Levaina chỉ để xem liệu Ma vương có độc ác như mọi người nghĩ hay không.

Tất nhiên, thật buồn cười khi cô ấy nói về việc kết hôn với Ma vương mà chưa từng gặp mặt anh ta. Điều gì sẽ xảy ra nếu Ma vương là một quái vật ngoài hành tinh, không có giới tính?

...KHÔNG.

Có một chút đáng sợ khi nghĩ rằng Olivia thực sự có thể nói rằng cô ấy nghiêm túc không thành vấn đề.

—Ngày hôm sau.

"Tôi cũng không biết chi tiết."

Khi đến chi nhánh Levaina của Thương hội, Olivia và tôi đã nghe được câu chuyện đó từ giám đốc chi nhánh.

"Trong những trường hợp như thế này, khi đó là một dự án lớn do Hiệp hội thúc đẩy, thông tin không được chia sẻ với các chi nhánh thấp hơn như thế này và chúng tôi chỉ cung cấp địa điểm. Điều đó không hiếm..."

Đánh giá qua biểu hiện trên khuôn mặt của ông ta, rõ ràng là người quản lý chi nhánh của Hiệp hội Thương nhân Levaina không biết gì cả. Olivia nhìn chăm chăm vào mặt ông trước khi gật đầu.

"Tôi hiểu rồi."

Olivia dường như không có nhiều hy vọng để có được thông tin ở đây, vì cô ấy chấp nhận câu trả lời của ông ấy khá dễ dàng.

Mỗi người trong số những người đã khuất đều là những nhân vật chủ chốt từ các lĩnh vực khác nhau của đế chế. Vì ban đầu nó là một dự án quan trọng của Thương hội, nên thông tin sẽ không được phổ biến rộng rãi là điều đương nhiên. Olivia dường như không nghi ngờ lời nói của người quản lý chi nhánh Hiệp hội thương nhân Rajeurn, và tôi cũng vậy.

Olivia hỏi giám đốc chi nhánh thêm vài câu, nhưng không thu được manh mối quan trọng nào.

Tuy nhiên, một điều quan trọng.

Trụ sở chính của Hiệp hội đã ra lệnh cho chi nhánh rời khỏi cơ sở trong một khoảng thời gian cụ thể.

Chi nhánh Rajeurn chỉ đơn giản là tuân theo mệnh lệnh từ trụ sở chính.

"Đi thôi, Reinhardt."

"Được rồi."

Olivia rời văn phòng chi nhánh Rajeurn, có vẻ hài lòng với tiến độ.

Bên ngoài chi nhánh của hiệp hội thương gia, Olivia đưa ngón trỏ chạm vào má và nghiêng đầu.

Nó dễ thương một cách khó chịu, cố tỏ ra dễ thương nhưng thực ra lại dễ thương.

"Thật kỳ lạ khi họ thuê nơi này trong một khoảng thời gian cụ thể chứ không phải là một ngày cụ thể..."

"Có thể là cuộc họp đã được tổ chức trong vài ngày. Cho dù không, vì những người quan trọng đã tham dự, họ sẽ phải dọn dẹp và quan tâm đến các khía cạnh."

"Hừm, thật."

Olivia hẳn đã có nhiều cơ hội gặp gỡ những người có địa vị cao. Vì vậy, cô ấy dường như hiểu rằng khi những người có địa vị cao tụ tập, họ đương nhiên cần chuẩn bị không chỉ cho một ngày cụ thể mà còn trong một khoảng thời gian.

"Cũng có khá nhiều người sùng đạo như vậy."

"...Ngay cả trong số các giáo sĩ?"

"Đúng vậy, ngay cả trong số các giáo sĩ cấp cao, có những người khẳng khẳng rằng không gian cầu nguyện của họ phải được sắp xếp theo ý định của họ, và trang trí một chiếc xe ngựa lớn như một nhà nguyện để chở đi lại. Cũng có khá nhiều người không cho phép các linh mục cấp thấp hơn để lắng nghe bài giảng của họ nếu họ không dành cho các tín đồ bình thường. Mọi người thường nghĩ mình cao hơn một hoặc hai cấp so với vị trí thực tế của họ. Em có nên nói rằng họ tự thánh hóa bản thân không? Thật buồn cười."

Tiếng cười kéo dài trong lời nói của Olivia cho thấy sự khinh miệt của Olivia đối với loài người.

"Chỗ thấp là chỗ thấp, chỗ cao là chỗ cao, mỗi nơi đều xấu xí theo cách riêng của nó."

Sự ngu dốt và sự thô tục từ sự ngu ngốc, sự xấu xí từ sự hiểu biết và sự cao quý.

Có vẻ như Olivia tin rằng con người chắc chắn là xấu xí.

"Theo nghĩa đó, cha nuôi của em là một giáo sĩ đang hoang. Ít nhất thì ông ấy cũng trung thực. Vấn đề là ông ấy bị điên."

Bây giờ thất vọng về mọi người, Olivia dường như nghĩ rằng cha nuôi của cô, người phát điên vì

niềm tin của mình, có phần tốt hơn những người khác.

Riverrier Lanze đã cố gắng thành lập Đế chế của Ngũ đại Thần giáo, độc lập với đế chế và muốn tôn Olivia lên làm Nữ hoàng đầu tiên.

Riverrier Lanze chỉ nhận ra rằng mình chưa bao giờ được Thần linh chọn khi đối mặt với cái chết và chấp nhận nó. Ông ta hiểu rằng mình đã bị Towan phán xét vì kẻ giết ông ta là Quán quân của Towan.

Olivia nhìn lên bầu trời xa xăm và nhếch mép cười cay đắng.

"Vô ích thôi. Chúng ta hãy quay trở lại Thủ đô Hoàng gia ngay bây giờ. Nếu chúng ta tìm thấy chủ nhân của thương hội, ông ta có thể biết điều gì đó."

"...Phải."

Tôi biết phải tìm ai kể từ khi biết sự thật, nhưng Olivia đương nhiên không thể không nghĩ theo hướng đó.

Olivia có thể gặp Owen không?

Nếu Olivia biết được sự thật, chắc chắn cô ấy sẽ gặp nguy hiểm. Olivia cũng là một Quán quân của Towan, mặc dù nó không được biết đến. Nhưng đế chế không biết điều đó.

Tôi biết tôi sẽ vẫn an toàn, nhưng Olivia có thể không? Tuy nhiên, Đế chế vào thời điểm này sẽ không muốn hy sinh Olivia, người mạnh hơn tôi hoặc Ellen rất nhiều. Thậm chí còn hơn thế nữa nếu họ phát hiện ra rằng Olivia đã chia sẻ Tiamata với tôi.

Với những suy nghĩ như vậy, tôi tiến về phía cổng dịch chuyển của Rajeurn.

-Tất cả là do lũ khốn đó!

-Bọn khốn đó đã mang quỷ đến!

-Giết chúng! Giết chúng!

Có một sự náo động trong một quảng trường ở Rajeurn.

"Có chuyện gì vậy?"

"Thực vậy."

Mọi người náo động, và những người tức giận bị lực lượng an ninh xô đẩy qua lại.

-Giết tín đồ của Giáo hội Ma thần!

-Giết bọn dị giáo!

-Gọi Điều tra viên đi!

"Giáo hội Ma thần...?"

Vẻ mặt của Olivia đanh lại, và tôi cũng vậy.

Đã lâu lắm rồi tôi đã quên, nhưng từ đó đã khắc sâu trong tâm trí tôi.

—Giáo hội Ma thần.

Tên của nó vang khắp trung tâm Rajeurn.

Ở trung tâm quảng trường Rajeurn, một người nào đó đang bị buộc tội là tín đồ của Giáo hội Ma thần.

-Lùi lại! Tôi nói, lùi lại!

Người dường như chịu trách nhiệm về lực lượng an ninh đã cố gắng đe dọa đám đông, nhưng đám đông giận dữ đã đẩy lùi họ. Olivia và tôi có thể nhìn thấy những người nằm trong vòng tròn do lực lượng an ninh tạo thành.

Tôi không biết Giáo hội Ma thần ngay từ đầu, vì vậy không có gì về những người này xác định cụ thể họ là tín đồ của Giáo hội Ma thần.

Họ chỉ trông giống như những người bình thường. Thanh niên, phụ nữ, người già. Ngay cả trẻ em.

Họ có vẻ giống như những người bình thường, bất kể tôi nhìn họ như thế nào.

-Sớm thôi, các Điều tra viên của Ngũ đại Thần giáo sẽ xác minh thông qua các thủ tục thích hợp xem những người này có phải là tín đồ của Giáo hội Ma thần hay không! Những người sử dụng phương tiện cá nhân sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc theo luật pháp quốc gia của Levaina!

-Có bao nhiêu người đã nghe họ thì thầm về Ma vương với nhau rồi!

-Nếu họ không phải là tín đồ của Giáo hội Ma thần, thì họ là gì, tôn thờ những vị thần khả nghi bị nhốt trong nhà của họ!

-Giết chúng! Giết chúng! Ma Vương sẽ lại đến!

-Nếu lũ khốn đó mang Ma Vương về cho Rajeurn, anh có chịu trách nhiệm không?

Vẻ mặt của Olivia trở nên lạnh lùng khi cô ấy nhìn vào đám đông.

"Vì họ đã quyết định ghét những người đó, họ sẽ không ngần ngại hành động khi một tình huống khó hiểu xảy ra trước mặt họ."

"..."

"Thật thú vị phải không, Reinhardt?"

Olivia mỉm cười với tôi.

"Mặc dù mục tiêu của Ma vương là giết người, nhưng con người vẫn đang cố gắng giải quyết điều gì đó bằng cách giết những người khác."

Trong quá khứ, Olivia có thể đã giúp đỡ những người bị ngược đãi.

Họ có thể là tín đồ của Giáo hội Ma thần, hoặc họ không thể.

Tuy nhiên, một sự cố dẫn đến nhiều sự cố khác.

Người dân Levaina, thủ đô của Rajeurn, tin vào trực giác của họ hơn là các điều tra viên do Đế chế cử đến.

-Bọn khốn đó sẽ triệu hồi lũ quỷ một lần nữa!

Ngay cả khi họ là tín đồ thực sự của Giáo hội Ma thần, Ma vương không có lý do hay sự biện minh nào để đáp lại lời kêu gọi của họ.

Làm thế nào những sinh vật tầm thường như vậy, không khác nhiều so với họ, lại có thể triệu hồi Ma vương đến cái xó xỉnh hẻo lánh này?

Nhưng mọi người tin điều đó.

Tin tưởng vào nó.

-Ôi, Ngũ Đại Thần Giáo, xin thương xót nhìn chúng con...

Họ tin rằng giết những người đó là công lý, rằng họ đang hành động chính nghĩa.

Do đó, họ dường như không nhận thức được rằng những gì họ đang làm là giết người.

Olivia đang chế nhạo loài người.

Tôi không muốn chế giễu hay coi thường cảnh tượng này.

"Thật đáng buồn."

Trước lời nói của tôi, Olivia cười khúc khích như thể ngạc nhiên.

"Thật bất ngờ, Reinhardt. Em không biết là anh lại có lòng trắc ẩn với con người như vậy."

"Cuộc sống không quý giá chỉ vì nó tốt đẹp."

"...Huh. Chắc vậy."

Có vẻ như những lời mà Ma vương và Thánh nữ nên nói đã bị đảo ngược. Ý nghĩ đó vụt qua tâm trí tôi trong giây lát.

Olivia không còn cười trước cảnh tượng khủng khiếp sau khi nghe những lời của tôi.

"Đi thôi. Chuyện này thật khó chịu."

Tuy nhiên, Olivia dường như không có bất kỳ mong muốn can thiệp vào cảnh đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)



Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550



Thanks For Reading